



Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

12. Dies Junii. Nihil citius hominem pervertit, quàm alter homo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

12. DIES JUNII.

Nihil citius hominem pervertit, quam alter homo. *Oleaster in Numer. 33.*

Consortium
pravum de-
clinandum.

I. **U**t sit tibi cum virtute com-
merciū, cave habeas cum
virtutis inimicis contuber-
nium. Nihil enim homini nocentius est homine :
ideoque nulli tibi magis sunt vitandi, quam qui sunt
pravae vitae. Ut homo homini est lupus, sic pra-
vus socius idem est socio, quod avibus viscus, quod
piscibus hamus. Qui cum lippis assidue degit, fit
lippus, & qui juxta claudum ambulat, discit sub
claudicare : serpunt enim ut corporis, sic & animi
contagia, & inficere suā vicinitate proximos solent.
Serpunt vitia, & transiliunt in vicina. Nocent non
modo contactu, sed conspectu. Minuta quædam
animalia ut sensit Phædon, non sentiuntur, cum
mordent. Tumore solum morsus indicatur, nullo
in ipso tumore, apparente vulnere. Idem accidit in
conversatione improborum, qui non videntur no-
cere, sentiuntur nocuisse. Incident libidines tuas a-
dulterarum consortia. Avarus corruptor, sœvus,
fraudulentus, si propè te sint, mox intra te sunt. Ut
quædam ad contactus corporis vitia transiliunt, ita
animus mala sua proximis tradit. Ebriosus contu-
bernales in amorem Bacchi traxit, impudicus in Ve-
neris retia pellexit. Avaritia in proximos, virus suum
transtulit.

Pars II.

Ff

II. Re-

II. Rerum natura sic est, ut quoties bonus con-
jungitur malo, non ex bono malus fiat melior, sed
malo bonus fiat deterior. Ante ignem consisten-
sis licet ferreus, tandem dissolveris; sic proximum
periculo, est proximus exitio. Semper autem est pro-
ximum periculum, ubi est malum consortium. Hinc
melius est habere malorum odium, quam consor-
tium; quia facilè fit socius sceleris, cui est socien-
cum sceleratis. Miraris? vim præcepti obtinet in-
quenter aspici, frequenter audiri. Malus enim, ne-
tantum ut mala facias commendat, sed mandat. Quid
semper indulget suo genio, si tibi sit convictor, pa-
latim enervat ingenium, emollit animum. Cum illi
igitur conversare, vel qui te facturi sunt meliores
vel quos tu potes facere meliores. Ante circumspic-
ciendum est, cum quibus edas, & bibas, quam quid
edas, aut bibas. Scite admodum B. Hilarius: (a) Ha-
bemus laqueos in hominibus male adhortationis, peri-
culosi exempli, & elicitæ necessitatis, cum nos ad volu-
ptatem adhortantur. Vocat laqueos elicitæ necessitatis,
quod propter vim potentissimam exempli, & illu-
cium malæ consuetudinis, pereundi propè necessari-
tem adferant, scelerisque imitandi.

III. Sed inter discinctos nepotes, illi ut scopuli
remis, velisque sunt fugiendi, qui dejectis bonis
pudoris claustris, molestiæque repagulis, non modo
in sceleribus delestantur, sed de iis sceleratè gloriantur,
nudaque fronte planè jam effrontes, sese jactan-
t, & cum flagitosè peccaverint, tum se putant
quandam turpitudinum palmam consecutos. De
illis loquitur, qui olim cum illis loquebatur. S. Au-
gustini

(a) In Psal. 140.

Junius
gultin
qualis e
se scete
qua non
centior,
probro
famam
riam?
sanctiss
monita
dere ali
deonna
esse imp
omnes:
factudi
ruunt,
marum
De huj
locat in
summa
stant se
placear
canent

Illus

(a)

Junius. *Tessera.* 451
gutinus, cùm ait puduisse eos minoris dedecoris,
quasi esset decus, commississe scelus, dedecus, non es-
se scelerum: tum addit de se. (a) *Fingebam me fecisse,*
que non feceram, ne viderer abjectior, quo eram inno-
centior, & ne vilior haberer, quo eram castior. Quid
probosius, quàm ex flagitorum infamia, aucupari
famam, quàm ex facinoribus ingloriis, venari glo-
riam? Horum proprium est impudenti procacitate,
sanctissima quæque irridere, elevare divina judicia,
monita sapientum aspernari, odisse monitores, illu-
dere aliorum verecundiæ, damnare Bonitatem, con-
demnare bonos. Et quoniam placuit semel graviter
esse impudentes, non jam cunilis, sed apertis januis
omnes intromittunt voluptates, & malè agendi con-
suetudine, non cursu feruntur in malum, sed impetu
ruant. (b) *Quibus ait D. Paulinus, dulce est quod a-*
maram, & turpe quod castum, & hostile quod sanctum.
De hujusmodi loquitur togæ decus Seneca, quos &
locat in fastigio quodam infelicitatis. *Tunc con-*
summata est infelicitas, ubi turpis non solum dele-
bit, sed placent. Tales ne Deo dispiceas, non tibi
placeant. Quod facies, si morem geras suadenti; &
canenti Poëtæ:

Ilos devita, quos infamat mala vita.

13. D I E S J U N I I .

Desinit esse remedio locus, ubi quæ fuerunt
vitia, mores sunt. *Seneca Epist. 39.*

Ff 2

I. Ve-

(a) *L.2. Confess. 3.* (b) *Epist. 7. ad Sever.*